

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114225411
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4114225411.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: Mesto Zlaté Moravce, ul. 1. mája 2, 953 01 Zlaté Moravce, IČO: 00 308 676, proti žalovaným: 1/ A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX F. G., 2/ A. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX E., 3/ I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. J. X/X, XXX XX K., žalované 2/ a 3/ zastúpené JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom Nám. Sv. Anny 25, 911 01 Trenčín, o zaplatenie sumy 15.940,22 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu i žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/74/2015-435 zo dňa 09.09.2021 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania sp. zn. 9C/284/2015 vedeného na Okresnom súde Nitra z a m i e t a .
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., III., IV. p o t v r d z u j e .
- III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania zo dňa 20.07.2020 do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/284/2015, výrokom II. uložil žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 2.605,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 26.08.2014 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom IV. žalovaným 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 67,30 %. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 451 ods. 1, 2, § 457, § 517 ods. 2, § 588 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd rozhodol, že žalovaní pôvodne 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 15.940,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne od 24.01.1990 do 30.04.1995 a 22 % ročne od 01.05.1995 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že Československý štát zastúpený Stavoinvestou, IIO Bratislava ako kupujúci a pôvodní žalovaní 1/ a 2/ a neb. I. C. ako predávajúci boli účastníkmi kúpnej zmluvy M 60/4 uzavretej dňa 23.01.1990. Na základe kúpnej zmluvy M 60/4 bola predávajúcim zaplatená kúpna cena 15.940,22 eura (480 215 Kčs). Na základe § 2 v spojení s § 4 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí sa právnym nástupcom kupujúceho stal žalobca. Právnymi nástupcami neb. I. C. sa na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín č. k. 16D/1141/2009-37 zo dňa 16.06.2010 stali pôvodní žalovaní 3/ a 4/ (teraz žalovaní 2/ a 3/). Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 8C/18/2002-345 zo dňa 11.01.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/18/2002-375 zo dňa 13.07.2012 rozhodol, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy M 60/4, patria do podielového spoluvlastníctva

žalovaných 1/ a 2/ a do dedičstva po neb. I. C.. Okresný súd Nitra odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že kúpna zmluva je z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti právneho úkonu absolútne neplatná, pričom podmienky vydržania neboli u žalobcu splnené. Keďže na základe kúpnej zmluvy M 60/4 bola žalovaným zaplatená kúpna cena 15.940,22 eura a žalovaní napriek písomným výzvam zo dňa 29.05.2014 svoj záväzok dobrovoľne nespĺnili, nevrátením tejto sumy sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili.

2. Žalovaní 2/ až 4/ uviedli, že žalobca nemôže byť na uplatnenie tohto nároku vecne legitimovaný, pretože nikdy im žiadne plnenie na základe kúpnej zmluvy M 60/4 zo dňa 23.01.1990 neposkytol. Z opatrnosti vzniesli námietku premlčania. Tiež uvádzali, že po dobu, kedy nemohli disponovať s nehnuteľnosťami, došlo k ich znehodnoteniu vrátane odstránenia časti stavieb, za ktoré bola zaplatená kúpna cena, a teda z tohto dôvodu by bola požiadavka na vrátenie kúpnej ceny aj za už neexistujúce stavby, ktoré im neboli vrátené, neopodstatnená.

3. Žalovaný 1/ v priebehu konania uviedol, že žalobca nevrátil nehnuteľnosti v stave, v akom ich prevzal a tiež nevrátil úžitok z používania a z prenájmu nehnuteľností, ktorý získal. Poukázal na to, že viac ako 90% nehnuteľností podľa určenej ceny už neexistuje. Dom so súp. č. XXX bol zbúraný. V znaleckom posudku z roku 1989 sú popísané všetky nehnuteľnosti a posudok z roku 2015 zadokumentoval ich stav k tomuto obdobiu. Boli vrátené pozemky v sume 10.200 Kčs, dom č. d. XXX nevrátený, dom č. d. XXX vrátených 66,6 m² z 210 m² v dezolátnom stave, t. j. vrátené 68.294 Kčs, drobné stavby, studňa, oplotenie, trvalé porasty, garáž, vonkajšie úpravy nevrátené. Z predmetu zmluvy spolu v cene 15.940,22 eura boli vrátené nehnuteľnosti v hodnote 2.602,58 eura. Nehnuteľnosti vymáha od žalobcu aj v konaniach sp. zn. 12C/676/2015 a sp. zn. 17C/676/2015. Medzi žalovaným 1/ a pôvodne žalovanými 2/ až 4/ prebieha tiež spor sp. zn. 7C/86/2014.

4. Z dôvodu spornosti vecnej legitímácie súd vo veci rozhodol medzitémny rozsudkom č. k. 14C/74/2015-109 zo dňa 30.11.2015 tak, že základ žalobou uplatneného nároku je dôvodný. Na základe odvolania žalovaných Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudkom č. k. 6Co/40/2016-132 zo dňa 28.09.2016 medzitémny rozsudok potvrdil. Tým, že bolo právoplatne rozhodnuté vo veci o tom, že základ nároku žalobcu je dôvodný, súd v konaní posudzoval dôvodnosť časti žaloby o zaplatenie sumy 15.940,22 eura s príslušenstvom. Preto súd ďalej vykonával dokazovanie vo vzťahu k dlžnej sume, ktorú žalobca žiadal od žalovaných titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaní, prípadne žalovaný 1/ nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre kat. úz. F. G., nielenže majú v podielovom spoluvlastníctve, ale aj to, že ich v skutočnosti i užívajú. Napriek tomu, že žalovaní v konaní poukazovali na to, že im neboli oficiálne a ani protokolárne nehnuteľnosti od žalobcu odovzdané, súd zistil obhliadkou na mieste samom, že ich reálne užívajú. Z uvedeného dôvodu mal súd preukázané, že zo strany žalobcu došlo k vydaniu časti nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy č. M 60/4. Súd v konaní považoval za nesporné, že žalobca vydal žalovaným pozemky, ktoré boli predmetom zmluvy (parc. č. XXXX/X, XXXX/X I. XXXX). Pri určení ich hodnoty súd vychádzal zo znaleckého posudku pána L., ktorý bol vyhotovený za účelom stanovenia ceny nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy č. M 60/4. Pozemok parc. č. XXXX/X mal hodnotu 6.088 Kčs, parc. č. XXXX/X hodnotu 2.064 Kčs a parc. č. XXXX hodnotu 2.048 Kčs, teda spolu 10.200 Kčs, čo v prepočte predstavuje 338,58 eura.

6. Spornými zostali tvrdenia, ktoré nehnuteľnosti okrem pozemkov, boli žalovaným vrátené. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca ako právny nástupca kupujúceho podľa kúpnej zmluvy č. M 60/4, vrátil žalovaným okrem pozemkov len časť stavby s. č. XXX. Tak z vyjadrení žalovaných, obhliadkou nehnuteľností, ako aj porovnaním znaleckých posudkov pána L. a A. F. súd zistil, že žalovaným nebola vrátená stavba s. č. XXX, studňa, vonkajšie úpravy, trvalé porasty a garáž. Na pozemkoch sa síce v súčasnosti nachádza garáž, ale nejde o tú, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy, a táto iná garáž nie je ani predmetom tohto sporu. Súd mal i tieto skutočnosti preukázané obhliadkou zo dňa 12.05.2021. Vo vzťahu k samotnej hodnote vrátenej časti domu s. č. XXX súd vychádzal z vyjadrenia žalovaného 1/ ako aj zo znaleckého posudku A. F., ktorej súčasťou je stavebno-technický výkres. Z neho vyplynulo, že zo stavby s. č. XXX existuje len predná časť, pozostávajúca z obchodnej miestnosti o výmere 66,6 m². Žalovaný 1/ vo vyjadrení z 25.01.2019 podrobne vyčíslil hodnotu nehnuteľností, ktoré im boli vrátené. Okrem už nespornej hodnoty pozemkov v sume 10.200 Kčs, bolo podľa neho z pôvodnej výmery 210 m² domu s. č. XXX vrátených 66,6 m² v dezolátnom stave, pričom hodnotu určil sumou 68.294 Kčs. V prepočte ide o sumu 2.266,94 eura za stavbu. Žalobca počas

celého konania trval na vrátení celej kúpnej ceny vo výške 15.920,22 eura, ani raz nepripustil inú cenu, a to i napriek tomu, že musel vedieť, že žalovaným nevrátil predmet kúpnej zmluvy v celom rozsahu. Bolo to zrejme už v roku 2015, keď A. F. v znaleckom posudku zachytila vtedy aktuálny stav nehnuteľností. Z uvedeného dôvodu žalobca neunesol dôkazné bremeno v tomto smere. Súd mal preukázanú hodnotu vrátených nehnuteľností práve už uvedenými tvrdeniami ako aj vykonanou obhliadkou a porovnaním hodnoty vrátených nehnuteľností podľa znaleckých posudkov z roku 1989 a 2015. Na základe takto zisteného stavu súd priznal žalobcovi sumu 2.605,52 eura, pričom táto pozostáva zo sumy 338,58 eura za vrátené pozemky a sumy 2.266,94 eura za vrátenú časť domu s. č. XXX. Pokiaľ ide o zvyšnú časť žalovaného nároku, v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalovaným boli vrátené zo strany žalobcu zvyšné nehnuteľnosti. Uvedené mal súd preukázané fotodokumentáciou a obhliadkou nehnuteľností. Prihliadol aj na rozhodnutie MNV v Zlatých Moravciach z 29.12.1990, z ktorého vyplynulo, že došlo k odstráneniu stavby s. č. XXX, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy č. M 60/4.

7. Čo sa týka návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 9C/284/2015, súd tento návrh zamietol. Uviedol, že predmetom konania sp. zn. 9C/284/2015 je nahradenie prejavu vôle na uzatvorenie darovacej zmluvy s poukazom na budúcu darovaciu zmluvu. Súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný, pretože pôvodne žalované 2/ až 4/ sú podielové spoluvlastníčky nehnuteľností, cítia sa byť ich vlastníčkami a tento spor nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť výsledok konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, predmetom ktorého je splnenie povinnosti vrátiť kúpnu cenu.

8. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania, a to vo výške 3 % ročne od 24.01.1990 do 30.04.1995 a vo výške 22 % ročne od 01.05.1995 do zaplatenia. Ako prílohy k žalobe predložil výzvy na vrátenie kúpnej ceny zo dňa 29.05.2014, adresované žalovaným. Súd ale nemal preukázané ich doručenie žalovaným, jedine žalovaný 1/ uviedol, že výzvu prevzal dňa 03.06.2014. Na základe toho nemal súd možnosť ustáliť, odkedy sa mohli dostať žalovaní do omeškania, keďže vo výzve bola uvedená lehota na vrátenie kúpnej ceny najneskôr do desiatich dní odo dňa doručenia výzvy. Ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia nevyzval povinného na jeho vydanie, podanie žaloby predstavuje kvalifikovanú upomienku (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 33Odo 871/2005). V nadväznosti na to súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania z dĺžnej sumy až odo dňa 26.08.2014 (nasledujúci deň po podaní žaloby).

9. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že pôvodní žalovaní 1/ až 4/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67,30%. Keďže súd žalobe žalobcu vyhovel v sume 2.605,52 eura, žalobca bol úspešný v rozsahu 16,35% a žalovaní v sume 13. 334,70 eura, t. j. rozsahu 83,65%. Úspešnejší teda boli žalovaní, a vznikol im nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 67,30% (83,65% - 16,35%).

10. Proti tomuto rozsudku vo výroku III. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby príslušný súd zaviazal pôvodných žalovaných 1/ až 4/ uhradiť mu sumu 15.940,22 eura spolu s úrokom z omeškania a trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Uviedol, že kúpna zmluva M 60/4 zo dňa 23.01.1990 bola určená za absolútne neplatnú na základe jej neurčitosti. Keďže nebolo zrejme, čo bolo predmetom prevodu, teda podstatné náležitosti zmluvy neboli dostatočne určené, nie je právne možné, aby bolo uplatnené zníženie žalobného nároku o cenu nehnuteľnosti, ktorá nevieme, či bola alebo nebola v skutočnosti predmetom zmluvy. Súd pri znížení žalobného návrhu vychádzal zo skutočnosti, že nie všetky nehnuteľnosti vrátil, keďže došlo k ich zbúraniu a znehodnoteniu. Potom nebolo preukázané, že by niesol zodpovednosť za ich zničenie a ich zlý technický stav. Dôkazné bremeno mali v tomto prípade žalovaní. Právo na zníženie sumy, ktorá sa v rámci tohto konania uplatňuje, nie je jednoznačne dané. Sám žalovaný 1/ uviedol, že nájomníčka si sama musela prispôsobiť nebytové priestory, v ktorých má zriadenú prevádzku - predajňu, na vlastné náklady. Medzi ním a žalovaným 1/ prebieha súdne konanie sp. zn. 17C/676/2015 o určenie povinnosti vrátiť predmet kúpy a vydať úžitky z bezdôvodného obohatenia. V tomto súdnom konaní sa žalovaný 1/ na strane žalobcu domáha vrátenia predmetu kúpy, teda žiada zaplatenie finančných prostriedkov za to, že naturálna reštitúcia nebola možná. Uvedené konanie nie je právoplatne ukončené. V prípade, ak by príslušný súd žalobe vyhovel, je zrejme, že by mal žalobca v konaní sp. zn. 14C/74/2015 nárok na úhradu celej kúpnej ceny. V petite žaloby bol tiež uplatnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 788,12 eura za 2 úkony, o ktorého nároku nebolo rozhodnuté.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/ uvádzajúc, že sa odvoláva voči výroku II. a III. napadnutého rozsudku. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zastal názor, že v danej procesnej situácii, keď žalobca opomenul v žalobnom návrhu jeho synalagmatickosť a domáhal sa výlučne priznania plnenia len vo svoj prospech, mal súd návrh žalobcu zamietnuť alebo chýbajúcu podmieňujúcu časť žalobného návrhu doplniť, a to aj bez osobitného návrhu žalovaných. Napadnutý rozsudok sa zaoberá len nepatrnou časťou plnenia zo strany žalobcu, aj to nepresne a neurčito. Ani jediná preukázateľne vrátená komodita nie je vrátená v pôvodnom stave, v akom sa nachádzala v roku 1990. Na pozemkoch v hodnote 338,58 eura sa nachádzajú dve cudzie rozostavané garáže, ktoré je potrebné odstrániť, pričom hodnota odstránenia presahuje hodnotu 338,58 eura. Súd považoval za navrátenú časť domu s. č. XXX, avšak pri obhliadke bolo zistené, že ide o havarijný stav nehnuteľnosti, ktorý ohrozuje životy obyvateľov. Uvedenie časti domu do pôvodného stavu si vyžaduje náklady niekoľkonásobne vyššie. Súd v napadnutom rozsudku vydal verdikt čiastkového plnenia, čo odporuje § 457 Občianskeho zákonníka. Súd tiež nesprávne zamietol návrh na spojenie s konaním sp. zn. 17C/676/2015, v ktorom žiada od žalobcu vrátenie všetkých nehnuteľností oproti vráteniu kúpnej ceny. V prípade objektívnej faktickej nemožnosti vydania nehnuteľností žalobcom vzniká žalovaným právo na úhradu nákladov účelne vynaložených na vyváženie majetkových dôsledkov toho, že uvedenie do pôvodného stavu nebolo uskutočniteľné (NS SR, sp. zn. 25Cdo/2575/2000 zo dňa 19.09.2002). Konštatovanie súdu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o vrátenie všetkého, čo z neplatnej zmluvy získal, je dôkazom, že súd postupoval procesne nesprávne a nedržal sa dikcie ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka a nevyniesol rozsudok v synalagmatickej forme.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/ uvádzajúc, že priznanie plnenia zo strany žalovaných urobil súd bez toho, aby skúmal a vyhodnotil nutné náklady na prinavrátenie pozemkov do pôvodného stavu a prinavrátenie stavby č. XXX do stavu z roku 1990. Súd sa nezaoberal nárokom žalovaných vyplývajúcich z kúpnej zmluvy. Súdny znalec pán L. vypracoval znalecký posudok na základe platného listu vlastníctva a geometrického plánu. Odvolávanie sa na skutočnosť, že ešte nie je právoplatne ukončené konanie sp. zn. 17C/676/2015 považoval len za potvrdenie toho, že súd v tomto konaní mal postupovať synalagmaticky.

13. Dňa 28.12.2021 doručil žalovaný 1/ súdu podanie označené ako „Dodatok žalovaného 1/ k vyjadreniu zo dňa 16.11.2021“, v ktorom žalovaný 1/ uviedol, že si neuplatňuje na odvolacom súde svoje samostatné odvolanie a žiada, aby sa odvolací súd zaoberal neupravením návrhu žalobcu v zmysle synalagmatickosti. Požadoval, aby celý proces bol vedený synalagmaticky podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Následne zopakoval námietky uvedené v jeho podanom odvolaní a priklonil sa k odvolaniu žalobcu, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku II. a III. a tento vrátil prvoinštančnému súdu, a aby odvolací súd zaviazal prvoinštančný súd na postupovanie v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka synalagmatickým procesom tak, aby výrok súdu zodpovedal vráteniu celej kúpnej ceny vrátane príslušenstva oproti vráteniu všetkých nehnuteľností vrátane úžitkov.

14. Dňa 15.08.2023 žalovaný 1/ doručil súdu podanie označené ako „Procesný návrh na pozastavenie konania“. Týmto podaním žalovaný 1/ navrhol prerušenie tohto konania až do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn. 9C/284/2015 vedeného na Okresnom súde Nitra v súvislosti s konaním sp. zn. 6Co/94/2018 vedeným na Krajskom súde v Nitre a dovolacím konaním sp. zn. 2Cdo/6/2020 vedenom na Najvyššom súde SR. Žalovaný 1/ poukázal na znenie § 457 Občianskeho zákonníka a na synalagmatickosť uplatneného nároku. Mal za to, že jediná možná právne relevantná cesta je spojenie procesov nároku na vrátenie kúpnej ceny a procesu vrátenia predmetu neplatnej kúpnej zmluvy, a teda spojenie konaní sp. zn. 17C/676/2015, v ktorom sa prejednáva vrátenie predmetu kúpnej zmluvy, a sp. zn. 14C/74/2015. V súčasnosti nie je ustálený okruh vlastníctva sporných nehnuteľností, a teda povinných osôb na vrátenie kúpnej ceny. Poukázal na skutočnosť, že po právoplatnom skončení konania sp. zn. 9C/284/2015 vedenom na Okresnom súde Nitra sa stane výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností.

15. K uvedenému procesnému návrhu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca tak, že s procesným návrhom na pozastavenie tohto konania nesúhlasí.

16. Krajský súd v Nitre na základe skutočností uvedených v podaní žalovaného 1/ označenom ako „Dodatok žalovaného 1/ k vyjadreniu zo dňa 16.11.2021“, v ktorom žalovaný 1/ uviedol, že si neuplatňuje na odvolacom súde svoje samostatné odvolanie, súd žalovaného 1/ vyzval, či trvá na podanom odvolaní alebo svoje odvolanie mienil zobrať v celom rozsahu späť. Na výzvu súdu žalovaný 1/ reagoval tak, že trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a žiada napadnutý rozsudok zrušiť z dôvodu absolútnej nezákonnosti. Opätovne poukázal na to, že súd nemá právo postupovať nezákonne a odpustiť niektorej zo strán z neplatnej zmluvy časť plnenia a nepostupovať synalagmaticky. Zotrval na všetkých svojich písomných a verbálnych vyjadreniach.

17. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch II. a III. vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Súčasne rozhodol v zmysle ustanovenia § 164 CSP aj o návrhu žalovaného 1/ na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn. 9C/284/2015 vedeného na Okresnom súde Nitra.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd rozhodol, že pôvodne žalovaní 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 15.940,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne od 24.01.1990 do 30.04.1995 a 22 % ročne od 01.05.1995 do zaplataenia. Z dôvodu spornosti vecnej legitímácie súd vo veci rozhodol medzitýmny rozsudkom č. k. 14C/74/2015-109 dňa 30.11.2015 tak, že základ žalobou uplatneného nároku je dôvodný. Na základe odvolania pôvodných žalovaných Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudkom č. k. 6Co/40/2016-132 zo dňa 28.09.2016, napadnutý medzitýmny rozsudok potvrdil. Následne súd prvej inštancie pokračoval v konaní a vo vykonávaní dokazovania v súvislosti s výškou dlžnej sumy, pričom vo veci samej rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým výrokom I. zamietol návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania zo dňa 20.07.2020 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/284/2015, výrokom II. uložil žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 2.605,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 2.605,52 eura od 26.08.2014 do zaplataenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom IV. žalovaným 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 67,30 %. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca, a to voči výroku III., ktorým došlo k zamietnutiu zvyšnej časti žaloby a súvisiacemu výroku o trovách konania, a taktiež žalovaný 1/, z ktorého obsahu odvolania vyplýva, že sa odvolal voči vyhovujúcemu výroku II. a súvisiacemu výroku o trovách konania. Na základe zmätočného vyjadrenia žalovaného 1/ v podaní označenom ako „Dodatok žalovaného 1/ k vyjadreniu zo dňa 16.11.2021“, v ktorom uviedol, že si neuplatňuje na odvolacom súde svoje samostatné odvolanie, súd žalovaného 1/ vyzval, či trvá na podanom odvolaní alebo svoje odvolanie mienil zobrať v celom rozsahu späť. Na výzvu súdu žalovaný 1/ reagoval tak, že trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, žiada napadnutý rozsudok zrušiť z dôvodu absolútnej nezákonnosti a pridáva sa svojich doterajších tvrdení. V zmysle uvedeného odvolací súd vyhodnotil, že žalovaný 1/ trvá na svojom podanom odvolaní, preto v predmetnom odvolacom konaní súd prejednal nielen odvolanie žalobcu, ale i odvolanie žalovaného 1/. Keďže voči výroku I. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania žiadna strana odvolanie nepodala, tento výrok v dôsledku absencie podaného odvolania nadobudol právoplatnosť.

19. V priebehu odvolacieho konania pôvodná žalovaná 2/ zomrela, pričom súd prvej inštancie uznesením č. k. 14C/74/2015-524 zo dňa 08.03.2023 rozhodol o pokračovaní v konaní s jej domnelými právnymi nástupcami, a to C. M., nar. XX.XX.XXXX, G. B., nar. XX.XX.XXXX a I. N., nar. XX.XX.XXXX. Z dôvodu, že skutočným právnym nástupcom pôvodnej žalovanej 2/ je A. A. H., nar. XX.XX.XXXX, odvolací súd uznesením č. k. 12Co/49/2023-572 zo dňa 29.12.2023 rozhodol o pokračovaní v konaní s A. A. H., nar. XX.XX.XXXX, a uznesením č. k. 12Co/49/2023-578 zo dňa 23.01.2024 uznesenie súdu prvej inštancie o pokračovaní v konaní s vyššie uvedenými osobami zrušil.

20. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

21. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, pričom svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil, ako mu to ukladá ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 23.01.1990 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcimi A. C. N., I. C. a A. B. C. D. a kupujúcim Československým štátom, zastúpeným Stavoinvestou IIO, Bratislava, č. M 60/4. Predmetom predaja boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. F. G. ako parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX vo výmere 1275 m² každý v 1/3-ine, ktoré boli vyznačené v geometrickom pláne č. 243251-0297-87 z 05.02.1988, ktorý však netvoril súčasť kúpnej zmluvy. Každý z predávajúcich obdržal kúpnu cenu vo výške 5.313,42 eura. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 8C/18/2002-345 zo dňa 11.01.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/18/2002-375 zo dňa 13.07.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/337/2012-466 zo dňa 30.01.2014 bolo určené, že sporné parcely vedené na Katastrálnom úrade v Nitre, Správa katastra Zlaté Moravce na LV č. XXXX ako parcely registra "C", a to parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 248 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 100 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 389 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 261 m², parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 256 m² a stavba súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X patria do podielového spoluvlastníctva A. B. C., D., A. C. N. a do dedičstva po neb. I. C., každému v podiele 1/3-ina (právnymi nástupcami neb. I. C. sa na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín č. k. 16D/1141/2009-37 zo dňa 16.06.2010 stali pôvodní žalovaní 3/ a 4/ (teraz žalovaní 2/ a 3/). V tomto rozhodnutí bolo konštatované, že kúpna zmluva M 60/4 zo dňa 23.01.1990 je absolútne neplatná pre nedostatky v podstatných náležitostiach zmluvy, a to jej neurčitosť. Preto na základe takto neplatnej zmluvy nemohlo dôjsť k prevodu nehnuteľností. Vzhľadom na kúpnu cenu vo výške 15.940,22 eura, ktorú predávajúci obdržali a s prihliadnutím na skutočnosť, že vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam bolo predávajúcim vrátené, bolo dôvodné, aby v tomto spore súd rozhodol o vrátení kúpnej ceny žalovanými žalobcovi, inak by došlo k ich bezdôvodnému obohateniu.

24. Ako prvou sa odvolací súd zaoberal odvolacou námietkou synalagmatickosti, teda či žalobca bol v predmetnom spore povinný žalovať tak, aby v žalobe vyjadril podmienenosť plnenia nárokom druhej strany. V režime bezdôvodného obohatenia ustanovuje Občiansky zákonník v § 457 každému z účastníkov povinnosť vrátiť druhému všetko, čo podľa neplatnej alebo zrušenej zmluvy dostal. Tieto reštitučné povinnosti zmluvných strán sú ex lege vzájomne podmienené a jednostranného vrátenia plnenia sa môže úspešne domáhať iba ten, kto už sám túto svoju povinnosť splnil. V súvislosti s ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka tak zákonodarca normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej zmluvy. Táto reštitučná povinnosť má synalagmatickú, teda vzájomne podmienenú povahu. To znamená, že sa v plnej miere aplikuje všeobecné ustanovenie Občianskeho zákonníka o synalagme, a teda domáhať sa splnenia záväzku voči svojej osobe môže len ten, kto sám svoj záväzok splnil skôr ako protistrana, prípadne preukáže, že je pripravený ho splniť oproti plneniu protistrany. V tom spočíva vzájomná podmienenosť plnení z neplatnej zmluvy. Obsah daného právneho vzťahu a jeho účinky sa so značnou mierou relevancie prejavujú aj v procesnej rovine a v nevyhnutnosti podmieniť vzájomnosť plnení v rámci vymedzenia predmetu konania a formulácie petitu žaloby.

25. V predmetnom spore bolo preukázané, že žalobca, ktorý sa domáhal od žalovaných vrátenia kúpnej ceny za nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu na základe neplatnej kúpnej zmluvy M 60/4 zo dňa 23.01.1990, svoju povinnosť vrátiť žalovaným predmet neplatnej kúpnej zmluvy čiastočne splnil, keď žalovaným vrátil nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX a časť stavby súp. č. XXX postavenej na parcele č. XXXX/X. K vráteniu predmetu kúpy - stavby súp. č. XXX, zvyšku stavby súp. č. XXX, studne, vonkajších úprav, trvalých porastov, garáže, nedošlo z objektívnych dôvodov, a to z dôvodu ich zániku po uzatvorení kúpnej zmluvy, resp. odstránení. Keďže zo strany

žalobcu došlo k čiastočnému splneniu vrátenia toho, čo nadobudol kúpnu zmluvou (tých nehnuteľností, pri ktorých to bolo objektívne a reálne možné), žalobca je oprávnený domáhať sa vrátenia svojho plnenia (kúpnej ceny) bez toho, aby v žalobe vyjadril podmienenosť tohto plnenia nárokom druhej strany, pretože sám už svoju povinnosť naturálnej reštitúcie v objektívne prípustnej miere splnil (podľa zrušenej zmluvy čiastočne plnil). K navráteniu stavby súp. č. XXX a časti rod. domu súp. č. XXX, ako i zvyšných položiek kúpnej zmluvy nemôže dôjsť z dôvodu, že tieto nehnuteľnosti, resp. ich časti boli odstránené. Žalobca však nehnuteľnosti, ktoré po určení neplatnosti kúpnej zmluvy existovali, žalovaným vrátil, a teda svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 457 Občianskeho zákonníka čiastočne splnil tak, ako mu to umožňovala reálna situácia existencie týchto nehnuteľností. Za nehnuteľnosti, ktoré žalobca nie je z objektívnych dôvodov schopný vrátiť, a teda nemôžu byť vrátené formou naturálnej reštitúcie, žalovaným patrí nárok na peňažnú náhradu. Z tohto dôvodu podmienka synalagmatickosti formulovania žalobného petitu nemusela byť zachovaná a žalobca bol oprávnený sa v predmetnom spore domáhať zaplatenia kúpnej ceny bez toho, aby vzájomne podmienil svoj nárok splnením jeho povinnosti. Nebolo preto dôvodné, aby súd žalobu žalobcu zamietol alebo chýbajúcu podmieňujúcu časť žalobnej žiadosti doplnil tak, ako tvrdil žalovaný 1/. Súčasná súdna prax sa pomerne jednotne prikláňa k záveru, že pri synalagmatických záväzkoch je žalobca ako dominus litis, povinný vo svojom návrhu vymedziť vzájomnú podmienenosť plnení účastníkov konania, pokiaľ už sám svoju povinnosť nesplnil. V tejto súvislosti odvolací súd podporne poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/115/2008 zo dňa 26.02.2009.

26. Súd prvej inštancie mal správne za to, že medzi stranami sporu bolo nesporným vrátenie pozemkov evidovaných na LV č. XXX, parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX. Vrátenie ostatných nehnuteľností, ktoré boli predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy, bolo medzi stranami sporné, preto súd za týmto účelom vykonal dokazovanie, a to aj miestnou obhliadkou a porovnaním znaleckých posudkov pána L. a A. F., pričom mal správne za preukázané, že došlo k vráteniu aj časti stavby súp. č. XXX a k nevráteniu stavby súp. č. XXX, časti stavby súp. č. XXX, studne, vonkajších úprav, trvalých porastov a garáže. Žalobca v tejto súvislosti namietal, že podstatné náležitosti kúpnej zmluvy neboli dostatočne určené, a preto nie je možné stanoviť, či konkrétne nehnuteľnosti boli alebo neboli v skutočnosti predmetom kúpnej zmluvy a mali byť vrátené. S touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil, pretože z obsahu kúpnej zmluvy a v nej definovaného predmetu prevodu vyplýva, že predmetom kúpnej zmluvy boli pozemky evidované na LV č. XXX parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, stavba, drobné stavby, studňa, oplotenie, trvalé porasty, garáž, vonkajšie úpravy. Tieto v kúpnej zmluve definované nehnuteľnosti mali byť zo strany žalobcu žalovaným vrátené. Rozpornou sa môže javiť skutočnosť, že v kúpnej zmluve figurovala len jedna stavba - rod. dom, pričom v predmetnom konaní sa žalovaní domáhali vrátenia dvoch stavieb - rodinných domov so súp. č. XXX a XXX. S prihliadnutím na to, že na pozemku parc. č. XXXX/X bola v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy postavená stavba súp. č. XXX a na pozemku parc. č. XXXX/X stavba súp. č. XXX, je potrebné dospieť k záveru, že predmetom prevodu bola aj v tom čase existujúca stavba súp. č. XXX. Taktiež žalobca v priebehu tohto sporu skutkovo netvrdil, že by sa stavba súp. č. XXX v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy na pozemku parc. č. XXXX/X nenachádzala a nebola predmetom prevodu.

27. Odvolací súd sa v odvolacom konaní tiež zaoberal otázkou zníženia nároku žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny. Súd prvej inštancie nárok žalobcu zo sumy 15.940,22 eura znížil na sumu 2.605,52 eura. Súd uvedenú kúpnu cenu znížil s prihliadnutím na žalobcom vrátené nehnuteľnosti, pričom s takýmto postupom sa odvolací súd stotožňuje. Uloženie povinnosti žalovaným zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu v plnej výške, t. j. v sume 15.940,22 eura by bolo jednak nespravodlivé vzhľadom na skutočnosť, že žalovaným neboli vrátené všetky nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu na základe neplatnej kúpnej zmluvy, a súčasne by vyslovenie tejto povinnosti bolo v rozpore so zásadou synalagmatickosti, keď by vzájomne podmienené reštitučné povinnosti strán nezodpovedali jedna druhej (jedna strana by bola povinná vrátiť kúpnu cenu v celej jej výške, avšak druhá strana by vrátila predmet kúpy len čiastočne). Odvolací súd sa preto stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie a znížením žalovaného nároku v súlade s tým, ktoré konkrétne nehnuteľnosti boli žalovaným vrátené. Ako už bolo vyššie uvedené, za nehnuteľnosti, ktoré žalobca nie je objektívne schopný vrátiť, žalovaným prislúcha nárok na peňažnú náhradu. Námietky odvolateľov, že súd vydal rozsudok znejúci na čiastkové plnenie v rozpore s § 457 Občianskeho zákonníka, považoval za nedôvodnú.

28. Žalobca tiež v podanom odvolaní poukazoval na konanie vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 17C/676/2015, pričom mal za to, že pokiaľ by súd žalobe v danom konaní vyhovel, žalobca by mal nárok na zaplatenie celej kúpnej ceny. V spore sp. zn. 17C/676/2015 sa žalovaný 1/ ako žalobca pôvodne domáhal uloženia povinnosti vydať mu a ostatným spoluvlastníkom nehnuteľnosti tak, ako sú uvedené

v kúpnej zmluve, ako aj úžitky získané bezdôvodným obohatením počas využívania nehnuteľností od 23.01.1990 do 24.04.2014. Následne úpravou žalobného petitu žalobca žiadal určiť, že žalovaný je povinný uhradiť vlastníkom nehnuteľností náklady účelne vynaložené na vyvázenie majetkových dôsledkov toho, že uvedenie nehnuteľností do pôvodného stavu nebolo uskutočnené, ostatné znenie žaloby zostalo nezmenené. Odvolací súd zastáva názor, že prebiehajúce konanie sp. zn. 17C/676/2015 nebráni, aby súd prvej inštancie rozhodol v predmetnom spore o vydaní bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaní žalobcovi z titulu neplatnosti kúpnej zmluvy majú vydať. V konaní sp. zn. 17C/676/2015 si žalovaný 1/ uplatňuje nárok na zaplatenie nákladov účelne vynaložených na vyvázenie majetkových dôsledkov toho, že uvedenie vrátených nehnuteľností do pôvodného stavu nebolo uskutočnené. Ide o samostatný nárok, ktorý si navyše uplatňuje len žalovaný 1/ ako jeden z niekoľkých spoluvlastníkov týchto nehnuteľností; ostatní spoluvlastníci sa tohto nároku nedomáhajú. Pokiaľ súd v danej veci rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia žalovaných (vrátení kúpnej ceny), uvedené nebráni tomu, aby v konaní sp. zn. 17C/676/2015 súd rozhodol o tomto samostatnom peňažnom nároku, ktorý možno definovať ako peňažnú náhradu za skutočnosť, že naturálna reštitúcia, teda vrátenie nehnuteľností v pôvodnom stave v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, v danom prípade s prihliadnutím na stav nehnuteľností a ich odstránenie, nie je objektívne možné. V konaní sp. zn. 17C/676/2015 súd pri rozhodovaní o takomto peňažnom nároku prihliadne na výsledok toho konania o vydaní bezdôvodného obohatenia a zohľadní skutočnosť, že žalobcovi v dôsledku nemožnosti vrátiť všetky nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu, bola zo strany žalovaných vrátená kúpna cena len čiastočne.

29. Pokiaľ žalovaný 1/ v odvolaní namietal, že ani jediný preukázateľne vrátený predmet zmluvy nie je vrátený v pôvodnom stave, v akom sa nachádzal v roku 1990, keďže na pozemkoch sa nachádzajú dve cudzie rozostavané garáže, ktoré je potrebné odstrániť, a navrátená časť domu č. XXX je v havarijnom stave, tu odvolací súd opätovne odkazuje na konanie sp. zn. 17C/676/2015. Práve v tomto konaní sa žalovaný 1/ domáha zaplatenia nákladov účelne vynaložených na vyvázenie majetkových dôsledkov toho, že uvedenie vrátených nehnuteľností do pôvodného stavu nebolo uskutočnené, pričom náklady na odstránenie garáží, či poškodenia stavby domu súp. č. XXX možno subsumovať pod pojem náklady vynaložené na vrátenie nehnuteľností do pôvodného stavu.

30. Čo sa týka posúdenia návrhu žalovaného 1/ na spojenie predmetného konania s konaním sp. zn. 17C/676/2015, o ktorej rozhodoval súd prvej inštancie v priebehu prvoinštančného konania, tak so záverom o zamietnutí tohto návrhu sa odvolací súd stotožňuje a opätovne zdôrazňuje, že takéto spojenie vecí by nebolo hospodárne, pretože by bolo potrebné vykonať ďalšie rozsiahle dokazovanie ohľadom preukázania pôvodného stavu vrátených nehnuteľností, stavu nehnuteľností v čase ich vrátenia, ako i otázky zodpovednosti žalobcu za poškodenie, resp. odstránenie stavieb nachádzajúcich sa na nehnuteľnostiach a samotnej výšky peňažnej náhrady prislúchajúcej žalovaným. Navyše stranami sporu v konaní sp. zn. 17C/676/2015 žalované 2/ a 3/ nie sú a žiadny nárok si voči žalobcovi neuplatňujú.

31. Záverom odvolací súd k odvolaniu žalobcu dodáva, že o uplatnenom nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 788,12 eura za 2 úkony bolo rozhodnuté v rámci výroku týkajúceho sa náhrady trov konania, pretože trovy právneho zastúpenia uplatnené žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu sa považujú za trovy konania.

32. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

33. Žalovaný 1/ v podanom odvolaní navrhol predmetné konanie prerušiť, a to do právoplatného skončenia konania vedeného vo veci sp. zn. 9C/284/2015 na Okresnom súde Nitra. V konaní sp. zn. 9C/284/2015 žalovaný 1/ uplatňuje nárok na nahradenie prejavu vôle uzatvoriť darovaciu zmluvu, a teda domáha sa uloženia povinnosti voči pôvodným žalovaným v tomto spore uzavrieť darovaciu zmluvu z dôvodu, že v dojednanej dobe medzi nimi nedošlo k uzavretiu riadnej darovacej zmluvy. Výsledok tohto konania však nemá na pasívnu vecnú legitímáciu žalovaných v prejednávanom spore žiadny význam, pretože v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy M 60/4 zo dňa 23.01.1990 boli spoluvlastníkmi prejednávaných nehnuteľností žalovaní, resp. ich právni predchodcovia, a teda všetkým žalovaným svedčí pasívna vecná legitímácia v tomto spore. Ak by aj žalovaný 1/ bol úspešný v spore sp. zn. 9C/284/2015, na pasívnu vecnú legitímáciu v tomto spore by to nemalo vplyv s poukazom na skutočnosť, že účastníkmi neplatnej kúpnej zmluvy boli na strane predávajúcich A. C. N., I. C. a A. B. C. D., ktorým

svedčí pasívna vecná legitímácia v tomto spore (a ich právnym nástupcom). Na základe uvedeného odvolací súd posúdil návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania podľa § 164 CSP ako nedôvodný a ako taký ho zamietol. O rovnakom návrhu žalovaného 1/ rozhodoval v tomto spore aj súd prvej inštancie, ktorý ho taktiež zamietol ako nedôvodný.

34. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., III. a IV. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

35. V odvolacom konaní nebol úspešný žalobca a ani žalovaný 1/, ktorí odvolanie podali, avšak odvolací súd ich odvolaniam nevyhovel. Preto o trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).